

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14Csp/210/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217219153
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4217219153.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanej: N. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. XA/X, H. - J. N., korešpondenčná adresa: E. X/XX, H., za účasti: Občianske združenie Ochrana slabšej strany, Komenského 12/A, Banská Bystrica, IČO: 51 133 288, o zaplatenie 2.790,57 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 257,13 € do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovanej sa nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 4.8.2017 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu vo výške 2.790,57 € spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 2.790,57 € od 5.7.2017 do zaplatenia. Žalobu postavil na tom skutkovom tvrdení, že so žalovanou uzatvoril dňa 7.1.2009 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovanej zriadil a viedol účet č. N XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Žalovaná sa dostala na účte do nepovoleného debetu. Keďže žalovaná dlh vo výške nepovoleného debetu v sume 2.790,57 € neuhradila, žalobca jej účet zatvoril a účtovnou transakciou dňa 4.7.2017 previedol debetný zostatok na vnútorný pohľadávkový účet. Okrem zaplatenia dlžnej istiny vo výške 2.790,57 € si uplatnil na zaplatenie i sumu zmluvného úroku z dlžnej istiny od 5.7.2017 do zaplatenia a tiež náhradu trov konania.

2. Žalovaná sa k podanej žalobe a jej prílohám vyjadrila písomne dňa 29.11.2017. Vo vyjadrení k žalobe zdôvodnila, prečo svoj záväzok voči žalobcovi neuhrádzala. Poukázala na to, že v roku 2014 prekonala vážne ochorenie a až do marca 2016 bola s menšími prestávkami práceneschopná. Počas tohto obdobia nevedela splácať svoje záväzky, tie značne narástli a v súčasnej dobe sa snaží splácať ich. Doplnila, že jej liečenie bolo finančne náročné a keďže nemala žiaden príjem, pomáhala jej rodina. Poukázala na iné konanie vedené na Okresnom súde Komárno, kde ju zastupovala jej matka a v tomto konaní jej súd povolil zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 30,- €. Požiadala súd o poskytnutie ochrany v tomto konaní a prihladol i na skutočnosť, že už trvá premlčacia doba. Tiež žiadala prihladnúť na skutočnosť, že do momentu ochorenia svoje záväzky riadne splácala. K vyjadreniu priložila lekárske potvrdenia a správy týkajúce sa jej zdravotného stavu.

3. Žalobca vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalovanej poprel, že by bol uplatnený nárok premlčaný. Konštatoval, že za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre

povolené prečerpanie na sumu 0,- €. V danom prípade po znížení limitu povoleného prečerpania na sumu 0,- € dňa 1.4.2015 začala žalovanej plynúť 7 dňová lehota na úhradu dlhu a to v zmysle bodu 8.9. všeobecných obchodných podmienok. Až po uplynutí tejto lehoty začala žalobcovi dňa 9.4.2015 plynúť premlčacia doba. Teda, keď k podaniu žaloby v tejto veci došlo v mesiaci august 2017, bolo to v rámci plynutia premlčacej doby. Nesúhlasil s návrhom žalovanej na povolenie úhrady dlžnej sumy v mesačných splátkach po 30,- €. Mal za to, že súd pri rozhodovaní o lehote plnenia musí prihliadať nielen na pomery žalovanej ale i na záujem žalobcu.

4. Žalovaná vo vyjadrení k stanovisku žalobcu zopakovala svoje skutkové tvrdenia opísané v prvom vyjadrení vo veci. Žiadala súd, aby jej poskytol ochranu a podrobne preskúmal uplatnený nárok žalobcu a v prípade, ak dospeje k záveru o dôvodnosti podanej žaloby, aby jej povolil uhradiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 30,- € s lehotou splatnosti do 16. dňa v mesiaci.

5. Žalobca písomným podaním zo dňa 11.5.2018, doručeným súdu dňa 17.5.2018, opakovane vyjadril nesúhlas s navrhnutou výškou splátky. V predmetnom podaní špecifikoval uplatnenú pohľadávku, keď doplnil svoje skutkové tvrdenia tak, že na základe návrhu majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 22.2.2010 žalobca poskytol žalovanej možnosť povoleného prečerpania do výšky 650,- €. Následne na základe žiadosti žalovanej zo dňa 27.12.2010 došlo k zmene výšky debetného limitu na sumu 1.200,- € a na základe žiadosti žalovanej zo dňa 25.2.2011 na sumu 1.500,- €. Strany sporu si dohodli ročnú úrokovú sadzbu povoleného prečerpania vo výške 16,90 %, keď povoleným prečerpaním je úver, ktorý dlžník čerpá naraz alebo po častiach vo výške a v termínoch podľa svojej potreby a to až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené bez určenia konkrétnych mesačných splátok vopred. Klient je povinný vrátiť banke všetky finančné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie banky v lehote nie kratšej ako 7 dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania zo strany banky sa v zmysle čl. 8.9. všeobecných obchodných podmienok považuje aj zníženie sumy limitu povoleného prečerpania na hodnotu 0,- €. Keďže žalovaná opakovane porušovala zmluvu tým, že prekračovala povolený limit povoleného prečerpania, v zmysle čl. 8.9. všeobecných obchodných podmienok pristúpil k zníženiu limitu povoleného prečerpania na sumu 0,- € a to ku dňu 1.4.2015. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlhu v stanovenej lehote sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Konštatoval, že žalovaná suma 2.790,57 € predstavuje sumu rozdielu medzi realizovanými debetnými a kreditnými obratmi na účte žalovanej, pričom jednotlivé transakcie sú uvedené vo výpisoch z účtu žalovanej. Doplnil, že poplatky v súvislosti s poskytnutými finančnými prostriedkami boli účtované v zmysle čl. IV. ods. 4 zmluvy o účte vo výške vyplývajúcej zo sadzobníka poplatkov a sadzba úroku nepovoleného prekročenia vo výške 28 % ročne bola účtovaná v zmysle čl. 3.12 všeobecných obchodných podmienok v spojení s výveskou úrokových sadzieb a ustanovením § 2 písm. f) a § 18 zákona č. 129/2010 Z.z., keď nesplnenie povinnosti v zmysle § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zákon nesankcionuje bezúročnosťou nepovoleného prekročenia. K vyjadreniu žalobca priložil návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 22.2.2010, žiadosť o zmenu služby Povolené prekročenie na osobnom účte zo dňa 27.12.2010, 25.2.2011, výpis z účtu za obdobie mesiacov január 2009 až júl 2017, všeobecné obchodné podmienky platné od 1.12.2009, sadzobník poplatkov účinný od 4.1.2010, všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.3.2015, úrokové sadzby účinné od 1.3.2015, sadzobník poplatkov účinný od 1.3.2015.

6. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 14Csp/210/2017-429 zo dňa 8.10.2018 tak, že podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č.k. 9Co/112/2019-479 zo dňa 30.5.2019 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom zrušujúcom uznesení odvolací súd uložil tunajšiemu súdu postupovať v zmysle návrhu žalovanej a pribrať do konania osobitný subjekt - právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, a to za účelom zaručenia práva na spravodlivý proces žalovanej.

7. Súd prvej inštancie postupujúci v intenciách uznesenia odvolacieho súdu č.k. 9Co/112/2019-479 zo dňa 30.5.2019 uznesením č.k. 14Csp/210/2017-492 zo dňa 17.9.2019 pribral dokonania Občianske

združenie Ochrana slabšej strany ako osobitný subjekt na strane žalovanej. Po nadobudnutí právoplatnosti predmetného uznesenia (dňa 23.10.2019) súd nariadil pojednávanie na deň 20.1.2020, ktoré však bolo na žiadosť žalovanej odročené na deň 17.2.2020. Dňa 14.2.2020 Občianske združenie Ochrana slabšej strany doručilo súdu vyjadrenie k žalobcom uplatnenému nároku. Vo svojom vyjadrení uviedol, že zo strany žalobcu nebolo preukázané uzavretie zmluvy o nepovolenom prečerpaní, keď aj samotné prekročenie musí byť výsledkom konsenzu oboch zmluvných strán. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/73/2017 zo dňa 12.12.2017. Ohľadne žalobcom účtovaných poplatkov konštatoval, že odkaz v zmluve na všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov nemožno považovať za individuálne zmluvne dojednané ustanovenia, ktorých obsah by žalovaná pred podpisom zmluvy mala možnosť reálne ovplyvniť a ako také spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Zmluvu uzavretú medzi stranami sporu označil za vykazujúcu znaky typizovanej a formulárovej zmluvy štandardne používanej žalobcom pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, ku ktorej môže spotrebiteľ len pristúpiť alebo nepristúpiť. Pri jej kontrahovaní býva zo strany v mnohých prípadoch využívaná neskúsenosť spotrebiteľa a moment jeho prekvapenia, čomu svedčí aj zapracovanie rôznych poplatkov do všeobecných zmluvných podmienok a následne do Sadzobníka. Vo vzťahu k Sadzobníku poplatkov odkázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/89/2018 zo dňa 3.5.2018, v ktorom súd (okrem iného) vyslovil záver, že Sadzobník poplatkov nemá charakter individuálneho (dvojstranne písomne vyjednaného) dokumentu. Konštatoval, že dojednanie o úrokoch vo výške 28 % ročne nemožno považovať za individuálne dojednané zmluvné ustanovenie, toto je obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré žalovanou podpísané neboli, žalobca nepreukázal, že s ich obsahom žalovanú pred podpisom zmluvy oboznámil a preto úroková sadzba vo výške 28 % p.a. predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tiež poukázal na to, že takáto zmluvná podmienka už bola rozsudkom Okresného súdu Košice č.k. 36C/117/2013-55 zo dňa 29.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/91/2014 zo dňa 24.3.2015 vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. tento rozsudok je pre žalobcu záväzný a preto bolo jeho povinnosťou zdržať sa uplatňovania tejto neprijateľnej podmienky a neuplatňovať si nároky z nej vychádzajúce. Podanú žalobu navrhol v celom rozsahu zamietnuť.

8. Súd prvej inštancie vec prejednal na pojednávaní dňa 17.2.2020, ktoré sa uskutočnilo v neprítomnosti strán sporu i Občianskeho združenia Ochrana slabšej strany, keď žalobca a Občianske združenie Ochrana slabšej strany svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili, súhlasili s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Žalovaná sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavila. Vo veci po oboznámení sa s listinnými dôkaznými prostriedkami, a to zmluvou zo dňa 7.1.2009, všeobecnými obchodnými podmienkami platnými od 1.1.2009, všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.8.2017, sadzobníkom poplatkov účinným od 1.8.2017, výpismi z účtu za obdobie mesiacov február 2015 až júl 2017, úrokovými sadzbami účinnými od 1.8.2017, vyjadrením žalovanej, lekársnym nálezom, prepúšťacou správou, potvrdením, lekárskou správou, vyjadrením žalobcu, vyjadrením žalovanej, vyjadrením žalobcu, návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 22.2.2010, žiadosti o zmenu služby Povolené prekročenie na osobnom účte zo dňa 27.12.2010, 25.2.2011, výpisu z účtu za obdobie mesiacov január 2009 až júl 2017, všeobecné obchodné podmienky platné od 1.12.2009, sadzobník poplatkov účinný od 4.1.2010, všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.3.2015, úrokové sadzby účinné od 1.3.2015, sadzobník poplatkov účinný od 1.3.2015, rozsudkom č.k. 14Csp/210/2017-429 zo dňa 8.10.2018, odvolaním, doplnením odvolania, vyjadrením žalobcu, uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 9Co/112/2019-479 zo dňa 30.5.2015, vyjadrením Občianskeho združenia Ochrana slabšej strany ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

9. Dňa 7.1.2009 uzatvorili strany sporu zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol žalovanej bežný účet č. 3831954001/5600. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky platné od 1.1.2009. Na základe návrhu žalovanej zo dňa 22.2.2010 žalobca tejto poskytol službu: Povolené prečerpanie na osobnom účte do výšky debetného limitu na osobnom účte. Výšku a dátum účinnosti debetného limitu žalobca oznámil žalovanej formou výpisu z technického systému banky doručeného na adresu pre zasielanie výpisov. Na základe žiadosti žalovanej zo dňa 27.12.2010 bola zmenená požadovaná výška debetného limitu na sumu 1.200,- €. Následne na základe žiadosti žalovanej zo dňa 25.2.2011 došlo k zmene požadovanej výšky debetného limitu na sumu 1.500,-€. Žalovaná realizovala transakcie na svojom účte v období od jeho zriadenia, pričom odo dňa 26.2.2010 do dňa 31.3.2015 využívala i službu: Povolené

prečerpanie na osobnom účte. Pre neplnenie zmluvných podmienok žalovanou žalobca tejto vo výpise z účtu za obdobie mesiaca apríl 2015 oznámil, že ku dňu 1.4.2015 jej zmenil výšku limitu povoleného prečerpania na sumu 0,- €. Ku dňu 31.3.2015 žalobca evidoval zostatok na účte žalovanej vo výške - 1.315,50 €. V ďalšom období žalovaná na svojom účte nerealizovala žiadne kreditné operácie, keď výška debetu na účte sa navyšovala účtovaním úroku a poplatkov. Ku dňu 4.7.2017 dosiahla suma debetu na účte žalovanej hodnotu 2.790,57 €. K uvedenému dátumu bol zrušený účet žalovanej bezhotovostným prevodom dlhu žalovanej na vnútorný účet banky (žalobcu). Nakoľko žalovaná dlžnú sumu debetu vo výške 2.790,57 € neuhradila, žalobca si nárok na zaplatenie dlžnej sumy uplatnil podanou žalobou. Zároveň si uplatnil na zaplatenie i sumu zmluvného úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 2.790,57 € od 5.7.2017 do zaplatenia.

10. Ako vyplynulo z lekárskeho správ a potvrdení predložených v priebehu sporu žalovanou, táto bola v období od 11.4.2014 do 22.4.2014 hospitalizovaná v nemocnici P. v H.. Podľa lekárskej správy z 8.2.2016, bola od roku 2013 pacientkou psychiatrickej ambulancie. Tiež sa podrobila vyšetreniu v neurologickej ambulancii.

11. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka, na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

V zmysle bodu 8 návrhu majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 22.2.2010, v prípade konkludentného prijatia návrhu zmluvy bankou v súlade s § 275 ods. 1 Obchodného zákonníka, dôjde povolením prečerpania debetného limitu na účte k platnému a účinnému uzatvoreniu tejto zmluvy.

Podľa bodu 5 veta prvá návrhu majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 22.2.2010, práva, povinnosti a vyhlásenia zmluvných strán, ktoré nie sú výslovným spôsobom upravené v Zmluve, resp. v návrhu zmluvy, sa riadia VOP a príslušnými právnymi predpismi SR.

V zmysle čl. I bod 3 všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.12.2009, VOP sú súčasťou zmlúv uzatvorených medzi bankou a klientom a tvoria časť ich obsahu. Odchylné dojednania zmluvy podpísanej medzi bankou a klientom majú prednosť pred znením VOP.

V zmysle čl. I bod 7 veta prvá všeobecných obchodných podmienok, za poskytovanie bankových produktov/služieb a úkony s nimi súvisiace je banka oprávnená účtovať si poplatky podľa aktuálneho Sadzovníka poplatkov banky v platnom znení (ďalej len sadzovník).

Podľa čl. III časť A bod 23 všeobecných obchodných podmienok, ak účet/vkladná knižka dosiahne debetný (záporný) zostatok, príp. sa prekročí povolené prečerpanie, je klient povinný vysporiadať záporný zostatok/nepovolené prekročenie v lehote uvedenej vo výzve banky vo forme výpisu z technického systému banky. Takéto prekročenie sa považuje za podstatné porušenie zmluvy. Ak v tejto

lehote klient zostatok nevysporiada, bude banka vymáhať takto vzniknutú pohľadávku súdnou cestou alebo si ju vysporiada vzájomným započítaním na ľarchu pohľadávky klienta voči banke.

Ak vznikne na účte/vkladnej knižke debetný (záporný) zostatok, resp. je prekročené povolené prečerpanie, má banka právo uplatniť úročenie debetu/nepovoleného prečerpania a následne takýto úrok zúčtovať na ľarchu účtu/vkladnej knižky, príp. účtovať sankčný poplatok. Ten je spolu s debetnými úrokmi uvedený v sadzobníku.

V zmysle bodu 3.4 všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.3.2015, banka vedie bežné účty výlučne na základe zmluvy o bežnom účte uzatvorenej medzi bankou a klientom. Zo zmluvy o bežnom účte vzniká banke záväzok viesť pre majiteľa bežný účet, avšak výlučne za podmienok v nej uvedených. Pokiaľ tieto VOP pre osobitný druh bežného účtu neurčujú inak, zmluva o bežnom účte sa uzatvára na dobu neurčitú.

V zmysle bodu 3.8 všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.3.2015, klient musí mať na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru poskytnutého bankou, na poplatky v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke.

Podľa bodu 3.12 všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.3.2015, pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia ods. 8.8. sa použijú primerane. Výšku sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ môže banka znížiť alebo zvýšiť. S nepovoleným prečerpaním, upomienkou a výzvou na jeho vymáhanie je spojená povinnosť zaplatiť poplatok.

Podľa bodu 8.9 všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.3.2015, klient musí vrátiť banke všetky vyčerpané peňažné prostriedky. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem (7) dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,- eur. Ak dôjde k zníženiu limitu, musí klient splatiť tú časť povoleného prečerpania, ktorá prevyšuje novú výšku limitu najneskôr v deň predchádzajúci dňu, v ktorom zníženie nadobudne účinnosť.

Podľa úrokových sadzieb produktov účinného od 1.3.2015 je úroková sadzba pri nepovolenom prečerpaní účtu vo výške 28 % ročne.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o poskytnutí služby: Povolené prečerpanie na účte, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

a) úverovom limite, ak je stanovený,

b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,

c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

12. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovanej, ktorý vznikol zo zmluvy o bežnom účte a zmluvy o úvere. I keď uvedené zmluvy predstavujú tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetné zmluvy sú súčasne spotrebiteľskými zmluvami a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri ich uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o bežnom účte a zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočností, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o bežnom účte a zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

13. V prejednávanej veci súd opätovne vykonaným dokazovaním dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti podanej žaloby. Vykonaným dokazovaním, preskúmaním obsahu listinných dôkazných prostriedkov predložených v priebehu sporu žalobcom, vychádzajúc z nepopretých skutkových tvrdení žalobcu, súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu došlo 7.1.2009 k platnému uzavretiu zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol bežný účet pre žalovanú. Na základe Návrhu majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte podpísanom žalovanou dňa 22.2.2010 a predloženom žalobcovi v tento deň, došlo v súlade s ustanovením bodu 8 tohto návrhu k uzavretiu zmluvy o poskytovaní tejto služby a to konkludentne, poskytnutím tejto služby na osobnom účte žalovanej. Skutočnosť, že k uzavretiu predmetnej zmluvy došlo, vyplynula aj z výpisu z účtu žalovanej za mesiac február 2010, v ktorom žalobca uviedol aktuálnu výšku povoleného debetného limitu. Navyše, žalovaná predloženie žiadosti o poskytnutie tejto služby, poskytnutie tejto služby a čerpanie finančných prostriedkov na osobnom účte až do výšky povoleného prečerpania ani nepopierala, preto skutočnosť o uzavretí a

existencii takéhoto zmluvného vzťahu súd považoval za nespornú. Túto zmluvu (rovnako ako zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb) súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalobca pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná nekonala ako podnikateľ. Rovnako nebolo sporné, že na žiadosť žalovanej tejto žalobca zvyšoval povolené prečerpanie na jej osobnom účte (žiadosť žalovanej zo dňa 27.12.2010 o zmenu výšky debetného limitu na sumu 1.200,- €, žiadosť žalovanej zo dňa 25.2.2011 o zmenu výšky debetného limitu na sumu 1.500,- €), pričom týmto žiadosť žalovanej bolo vyhovené, čo mal súd preukázané i predloženými výpismi z osobného účtu žalovanej vystavenými v období od februára 2010.

14. Žalobca si voči žalovanej uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy titulom debetného zostatku na účte žalovanej vyčísleného k 4.7.2017 ako aj nárok na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne z dlžnej sumy od 5.7.2017 do zaplatenia. Vychádzajúc zo špecifikácie predloženej žalobcom dňa 17.5.2018 (podanie datované dňa 11.5.2018) a z predložených výpisov z osobného účtu žalovanej súd zistil, že žalovaná suma 2.790,57 € pozostáva z rozdielu medzi realizovanými kreditnými a debetnými transakciami na účte žalovanej v období od momentu otvorenia účtu 7.1.2009 do 1.4.2015, kedy došlo ku zrušeniu účtu žalovanej, pričom po dátume 1.4.2015 sa dlžná suma navyšovala o úrok vo výške 28 % ročne z aktuálne dlžnej sumy a o poplatky. V rámci debetných transakcií si žalobca účtoval poplatok za upomienky vo výške 2 x 15,- € (zaúčtovaný vo výpisoch účtu za mesiace apríl 2015 a máj 2015) a poplatok za výzvu - prečerpanie účtu vo výške 30,- € (zaúčtovaný vo výpise z účtu za mesiac jún 2015). V dlžnej sume vo výške 2.790,57 € je tiež zahrnutá suma úroku vo výške 28 % ročne uplatneného z aktuálnej dlžnej sumy nepovoleného prečerpania za obdobie od 1.4.2015 do 4.7.2017, ktorý vychádzajúc zo žalobcom predložených výpisov z účtu predstavuje sumu 1.270,77 €. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne zo sumy nepovoleného prečerpania, súd poukazuje na to, že zmluvná podmienka upravená v bode 3.12 všeobecných obchodných podmienok (ktorá bola platná a účinná i v čase počnúc od 1.4.2015), na základe ktorej si žalobca uplatnil tento nárok i v tomto konaní už bola opakovane, napr. rozsudkom Okresného súdu Košice č.k. 36C/117/2013-55 zo dňa 29.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/91/2014 zo dňa 24.3.2015 vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Rovnako poplatky na výzvy a upozornenia v súvislosti s prečerpaním účtu už boli súdmi SR opakovane vyhlásené za neprijateľné (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/90/2015 zo dňa 14.09.2015). Z uvedeného dôvodu, keďže rozsudky, ktorými bola vyslovená neplatnosť z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, sú pre žalobcu záväzné, bolo jeho povinnosťou zdržať sa uplatňovania takýchto neprijateľných zmluvných podmienok (uplatňovania úroku vo výške 28 % ročne zo sumy nepovoleného prečerpania, uplatňovania sumy poplatkov za výzvy a upomienky v súvislosti s prečerpaním účtu) a tiež zdržať sa uplatňovania nárokov z takých neprijateľných zmluvných podmienok. Z týchto dôvodov súd považoval podanú žalobcu v časti o zaplatenie sumy 1.330,77 € pozostávajúcej zo sumy poplatkov za upomienky a výzvy v súvislosti s prekročením účtu (debetom) v celkovej výške 60,- €, v časti uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne zo sumy nepovoleného debetu vyčísleného za obdobie od 1.4.2015 do 4.7.2017 vo výške 1.270,77 € ako aj v časti uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 2.790,57 € od 5.7.2017 do zaplatenia za nedôvodnú a v tejto časti ju zamietol.

Pokiaľ ide o zvyšnú časť žalovanej sumy (sumu vo výške 1.459,80 €), súd preskúmaním predložených výpisov z účtu žalovanej vystavených za mesiace január 2009 až január 2010 zistil, že žalovaná v tomto období službu povolené prečerpanie na účte povolenú nemala a za mesiac január 2010 zostatok na jej účte predstavoval sumu - 2,80 €. Následne v období mesiacov február 2010 až marec 2015 žalovaná mala možnosť využívať službu povolené prečerpanie finančných prostriedkov na svojom účte. Súd vyčíslil rozdiel medzi kreditnými transakciami na účte žalovanej a zaúčtovanými výbermi a platbami realizovanými žalovanou zo svojho účtu v tomto období konštatuje, že rozdiel medzi týmito položkami predstavuje sumu - 257,13 €. Nakoľko táto suma predstavuje čiastku, ktorú žalovaná čerpala nad rámec vlastných prostriedkov na svojom účte, teda uvedená suma predstavuje dlh voči žalobcovi, súd v tejto časti vyhodnotil podanú žalobu ako dôvodnú a žalovanú zaviazal na zaplatenie tejto sumy tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Táto suma sa po uplynutí lehoty na splnenie dlžnej sumy titulom povoleného prečerpania na osobnom účte žalovanej po znížení limitu povoleného prečerpania na sumu 0,- € stala nepovoleným prečerpaním. Vo zvyšnej časti súd podanú žalobu zamietol, keď zo skutkových tvrdení žalobcu podložených listinnými dôkaznými prostriedkami nemal preukázané, z čoho suma vo výške 1.202,67 € presne pozostáva, z predložených výpisov z účtu možno len vyvodit', že ide o úroky a poplatky. Dôvod ich účtovania a ich výšku však žalobca nepreukázal, keď návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte zo

dňa 22.2.2010 odkazuje len na všeobecné obchodné podmienky, pričom žalobca predložil v priebehu konania všeobecné obchodné podmienky platné od 1.12.2009, ktoré však stranami sporu podpísané neboli. Pokiaľ zmluvné dojednania žalobcu upravené vo všeobecných obchodných podmienkach nie sú opatrené podpismi zmluvných strán, nemôžu tieto tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (bod 40. - 45. rozsudku SD EÚ vo veci C-42/15 z 9.11.2016 dostupný na www.curia.europa.eu <<http://www.curia.europa.eu>> <<http://www.curia.europa.eu>>). Sadzobník poplatkov, na ktorý poukazoval žalobca a ktorý v priebehu konania aj predložil, nie je možné považovať za neoddeliteľnú súčasť zmluvy, pričom na predložení Sadzobníku poplatkov tiež absentujú podpisy zmluvných strán. Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov a Úrokové sadzby predložené žalobcom nemožno považovať za zmluvné podmienky medzi stranami sporu individuálne dojednané. Tieto dokumenty boli nad všetku pochybnosť vypracované žalobcom vopred a boli určené pre široký okruh zákazníkov. Keďže ide o tzv. firemné podmienky, v prípade uzatvárania zmlúv so spotrebiteľom, tieto musia byť so spotrebiteľom individuálne dojednané (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka), čo znamená, že spotrebiteľ mal mať možnosť oboznámiť sa s ich obsahom pred podpisom zmluvy a mohol ich obsah aj ovplyvniť. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ (v danom prípade žalobca) nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Všeobecné obchodné podmienky, na ktoré zmluva odkazuje, či Úrokové sadzby alebo Sadzobník poplatkov v danom prípade nemožno považovať za individuálne dojednané, keď žalobca skutočnosť ohľadne individuálneho dojednania ich obsahu ani len skutkovo netvrdil. Individuálnosť ich dojednania nie je daná ani tým, že na ne (tieto dokumenty) zmluva odkazuje. Všeobecné obchodné podmienky, Úrokové sadzby či Sadzobník poplatkov predstavujú dokumenty k zmluve formulárového charakteru, ktoré ak aj obsahujú dojednanie o poplatkoch, sankciách, odplate, tieto splyývajú so všetkými nespočetnými informáciami do jedného celku tak, že priemerný spotrebiteľ v kontraktnej fáze zmluvy je viac dezorientovaný, než seriózne dodávateľom informovaný o význame tejto podmienky. Všeobecné obchodné podmienky predstavujú rozsiahly súbor najrozmanitejších ustanovení s množstvom právnických, či ekonomických a bankami používaných termínov, v ktorých je problematické zorientovať sa osobe znalej práva, nieto ešte priemernému spotrebiteľovi. Z uvedeného dôvodu preto súd žalobu v tejto časti uplatneného nároku zamietol.

15. Uplatnený nárok súd nepovažoval za premlčaný, keď pohľadávka z titulu nepovoleného prečerpania vznikla uplynutím lehoty 7 dní na splatenie povoleného prečerpania po znížení limitu povoleného prečerpania na sumu 0,- €, t.j. dňa 9.4.2015. Zo strany žalobcu bola žaloba v tejto veci podaná v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, dňa 4.8.2017.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 a § 396 CSP, keď žalovaná bola v konaní pred súdom prvej inštancie v spore úspešnejšou stranou (keďže súd žalobu vo väčšej časti zamietol) a v odvolacom konaní mala úspech v plnom rozsahu, keďže jej odvolaniu odvolací súd vyhovel. Nakoľko však žalovanej preukázateľne v súvislosti s týmito konaniami žiadne trovy nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznal.

17. Lehotu na plnenie súd určil v zmysle § 232 ods. 3 CSP, keď v danom prípade považoval za dôvodné určiť dlhšiu lehotu na plnenie, nakoľko z rozhodovacej činnosti je súdu známe, že voči žalovanej sa viedlo a vedie na Okresnom súde Komárno viacero konaní, v ktorých si od nej veritelia uplatňujú a vymáhajú peňažné nároky (či už v rámci civilného sporového konania alebo v rámci exekučného konania).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaná nesplní povinnosť uloženú jej týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.